

Onderwijsjurist Katinka Slump behandelt in de komende nummers in haar columns onder meer diverse uitspraken van de Geschillencommissie Passend Onderwijs

‘BUREAUCRATIE BLIJKT ONVERMIJDELIJK’

Kort voor de zomervakantie was het debat van de Tweede Kamer met staatssecretaris Dekker over de voortgang van Passend Onderwijs. Laten we beginnen met het goede nieuws.

Loes Ypma (PvdA) en Karin Straus (VVD) hebben laten weten dat een meerderheid van de Tweede Kamer voorstander is van meer maatwerk in onderwijs, zo nodig onderwijs aan huis voor thuiszitters... Dit als vervolg op de mededeling van de staatssecretaris in de uitzending van Zembla, op 22 april jl. In die uitzending meldt Dekker dat thuiszitters op kosten van de school onderwijs thuis kan worden geboden. Maatwerk betekent meer kansen voor kinderen. Maatwerk gaat verder dan de thuiszitters.

Zeer belangrijk was de inbreng van Marieke Beentjes (Nederlandse vereniging van pedagogen en onderwijskundigen), tijdens de hoorzitting die voorafgaand aan het debat plaatshad. Als orthopedagoog vroeg zij om aandacht voor het kind dat op school ‘de plantjes water geeft’. ‘Thuiszitters op school’, werden ze vervolgens genoemd.

Eerder, in 2011, heeft Theo Storimans, destijds inspecteur bij de Onderwijsinspectie, voor deze groep al aandacht gevraagd. Hij schreef: *“Bij thuiszitten is de onderwijsdeelname van de leerling direct in het geding. Daarnaast doen zich nog vele andere situaties voor die een ongestoorde onderwijsdeelname in gevaar brengen. Dat begint al met niet actief meedoen in de klas. Verder met gedragsproblemen op school, bij pijnbelen of wanneer zich bij wisseling van school stagnaties voordoen, e.d. De omvang*

*van dit grotere probleem is niet exact bekend. Maar om een indicatie te geven: het ministerie van OC&W houdt rekening met 250.000 zorgleerlingen in het onderwijs, dat is acht procent van het totaal. Zorgleerlingen zijn dikwijls ook leerlingen bij wie de onderwijsdeelname risicovol is.”*¹

‘DE ZORGPLICHT WORDT UITGESTELD TOT 2020, SLECHT NIEUWS!’

Voor ieder aan de ronde tafel was duidelijk dat de thuiszitters het topje van een ijsberg zijn en dat de problemen rond Passend Onderwijs meer kinderen raken. Dat gaf mij hoop omdat dat inzicht nodig is voor oplossingen.

Die hoop werd de bodem ingeslagen door de staatssecretaris die tijdens het debat ons ‘verzekerde’ dat ‘alles goed gaat komen’ en dat ‘we nog maar aan het begin staan’ van Passend Onderwijs. Dit na een invoeringstraject van zeven jaar! Bureaucratie was volgens hem onvermijdelijk en de inspectie houdt een oogje in het zeil... Vrijgestelde kinderen noemde hij ‘zwaar gehandicapt’ en om besturen ‘nog wat tijd te gunnen’ wordt de zorgplicht uitgesteld tot 2020. Slecht nieuws! Met deze staatssecretaris gaan we de strijd voor het kwetsbare kind niet winnen.

¹ Voorwoord Th. Storimans, bij *Haken en ogen leerplichtnaleving in verband met thuiszitten en onvolledige onderwijsdeelname*, Themakatern regelingen leerplicht, SDU 2011